

Any Jubilar de l'ordre de la Visitació

[Catalunya Cristiana Rosa María Jané Chueca] Entrevista a M. Jaquina Dosantos, superiora del monestir de la Visitació en el quart centenari de les saleses

«Humilitat vers Déu i gran dolcesa amb el proïsme de neixen el nostre esperit» El 6 de juny del 1610 sant Francesc de Sales, amb santa Joana Francesca Fremiot de Chantal, [...]

21 juny, 2010 - EGLÉSIA DE BARCELONA

[Catalunya Cristiana Rosa María Jané Chueca]

Entrevista a M. Jaquina Dosantos, superiora del monestir de la Visitació en el quart centenari de les saleses

«Humilitat vers Déu i gran dolcesa amb el proïsme de neixen el nostre esperit»

El 6 de juny del 1610 sant Francesc de Sales, amb santa Joana Francesca Fremiot de Chantal, a la ciutat d'Annecy, van fundar l'ordre de la Visitació de Santa Maria. Han passat quatre segles i per això aquest any les religioses, conegudes com a saleses, celebren un Any Jubilar ns al mes de desembre. Actualment, l'ordre de la Visitació disposa de 94 monestirs a Europa, 52 a Amèrica, 7 a l'Àfrica i 3 a l'Orient, és a dir, 156 monestirs en total. Les germanes són aproximadament 2.500.

Com s'està vivint aquest Jubileu Visitandí?

Estem aprofundint en aquest Any Jubilar estudiant per mitjà de conferències i reunions comunitàries sobre els escrits dels nostres sants fundadors, per refrescar i viure ls amb profunditat en la nostra vida espiritual. En aquest moment tot l'ordre vivim un any de gràcia que no tornarem a veure. El Senyor ens concedeix el do de poder viure l en aquest moment i val la pena viure l amb profunditat espiritual.

Què de neix l'esperit de la Visitació?

Es de neix en una humilitat pregona vers Déu i gran dolcesa amb el proïsme. Si no es donessin aquestes dues virtuts, ja no seria la Visitació. Al costat d'aquestes virtuts, l'acollida cordial, alegre, senzilla i natural que realitzades per Amor exigeixen l'oblit de nosaltres mateixes i donar-ho tot als altres com va fer la Mare de Déu quan va visitar la seva cosina Elisabet. No va pensar en ella mateixa, sinó que va marxar ràpidament a servir aquella mare anciana amb alegria i senzillesa. Això és el que hem de fer les filles de la Visitació: lliurament total al Senyor, a les nostres germanes de comunitat, a l'Església i al món per mitjà de la nostra vida de pregària.

Com s'actualitza avui el carisma de la Visitació?

El carisma de la Visitació és actual, la virtut no canvia, si vivim la humilitat, la senzillesa, l'acollida cordial com ho faria Jesús. Crec que estem vivint el que voldrien els nostres fundadors. Les coses externes tenen poca importància si és que ens fem en canvis d'hàbits, reixes o qualsevol altra cosa; crec que això no té importància. Ara bé, sí que hem de dir que, per descomptat, l'orde s'actualitza adquirint els mitjans necessaris per formar-nos en el dia a dia. Això vol dir que no pel fet de ser de clausura prescindim d'eines de comunicació actualitzades per saber què passa actualment al nostre voltant, i així ajudar amb els nostres mitjans, per descomptat amb la pregària, a l'Església i al món. Per tant, l'esperit de la Visitació sempre és actual.

Què aporta aquest orde a l'Església? I a la societat?

El primer que aportem a l'Església i a la societat és la vida de pregària i de sacrifici, però també procurem fer-nos properes amb el nostre suport, escoltant les persones que vénen a visitar-nos. Col·laborem amb l'Església oferint el nostre temple per a diversos actes de grups cristians que el necessiten. Per exemple, els últims diumenges de mes, a les 17.30 hores, se celebra la missa per a infants en honor de l'Infant Jesús de Praga, que actualment es pot venerar al nostre cor. També la vigília dels primers divendres de mes, a les 22.00 h, tenim una Hora Santa oberta a tothom, seguida d'Eucaristia. Apropo per convidar a tots els qui hi estiguin interessats.

Dels fundadors, sant Francesc de Sales i santa Jhana Chantal, quins trets destacaria?

Dels nostres fundadors hi ha moltes coses a dir, però de sant Francesc hem de destacar la seva vida de dolcesa i mansuetud i gran comprensió amb els altres. Als heretges i protestants els donava el nom de «els nostres germans separats», en el seu temps això no s'entenia. Per tant el nostre Sant Pare va ser un home avançat al seu temps. Jo resumiria en ell la intel·ligència, la humanitat i la santedat. De santa Jhana, destacaria primer el seu esperit de fe, de coratge, deixant els seus fills per lliurar-se a Déu incondicionalment, la seva fortalesa, humilitat. Virtut aquesta que va fer que pogués superar totes les dificultats, primer com a vídua, ajudant els seus fills i, sobretot, obeint una minyona del seu sogre, educant-li els fills i vivint en el silenci amb grans patiments; això la va santificar i la va ajudar en el moments de la fundació.

Quins fruits li agradaria que donés aquest Any Jubilar?

Que el nostre esperit s'arribi a conèixer molt més; que augmenti el nombre de vocacions. Tot i que en aquest aspecte en el nostre monestir estem molt contentes, ja que actualment tenim una germana novícia de Barcelona. I és una realitat que costa molt que neixin vocacions al nostre país; per això arriben joves de diversos continents per fer el postulantat, ja que en els seus països no tenen prou mitjans.

Avui dia, quines dificultats pot tenir una jove per plantejar-se la vocació a la vida contemplativa?

Tots sabem que vivim moments de dificultats de fe. Els i les joves viuen en un món de consumisme. Això ja és una gran dificultat. Malgrat tot, hi ha també joves molt macos, tant en moviments catòlics com en ONG, on s'entreguen amb molta generositat.

Vostè va entrar a l'orde als 15 anys, què diria a les joves a partir de la seva experiència?

Des de la meva experiència de fa 46 anys, el món ha canviat moltíssim. Jo les convidaria a reservar espais de solitud i silenci on puguin trobar-se amb elles mateixes i així poder redescobrir què els demana Déu. Només des de la interioritat es pot saber quin estil de vida

es pot escollir. Jo també he tingut diàcultats i moments de foscor, temptacions que he superat fent llargues estones de pregària, amb l'ajuda de les meves superiores i guies espirituals, la qual cosa crec que és imprescindible per prendre qualsevol decisió a la vida, ja sigui religiosa, en el matrimoni o en qualsevol altre estat de vida. Particularment els diria que en tots aquests anys he estat i continuo sent molt feliç.

Missa en acció de gràcies

El 6 de juny passat el monestir de la Visitació de Santa Maria de Barcelona, situat al passeig Vall d'Hebron, es va vestir de festa per celebrar dues efemèrides: els 400 anys de la fundació de l'orde i els 50 anys de la consagració de l'església. La millor manera de celebrar-ho, una eucaristia presidida per l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Lluís Martínez Sistach, i concelebrada pel bisbe Joan Godayol i una vintena de sacerdots.

En l'homilia, el cardenal Martínez Sistach es va referir a sant Francesc de Sales dient que «es va avançar a l'esperit el Concili Vaticà II. Va ser un gran sant i és molt actual per al nostre temps. La visitació posa en relleu l'esperit de sant Francesc de Sales, que era tot dolcesa i suavitat, i coherència i exigència amb molta comprensió». El purpurat va subratllar que Maria és la «més benaurada entre totes les dones. Va ajudar la seva cosina, decididament. No va ser una visita de cortesia, sinó per ajudar-la, per ser-hi al costat. Maria no pensava en ella mateixa, sinó en els altres». Per això, l'arquebisbe de Barcelona va insistir a assenyalar que un aspecte important és que «quan s'estima de debò, portem Jesús a la resta de persones. L'evangelització ha d'anar acompanyada d'una vida d'amor cap als altres. Quan estimem, fem present Déu nostre Senyor».

Un altre tema que va comentar el cardenal va ser la importància de la fe a la nostra vida cristiana. «La fe és un do rebut gratuïtament, ens dóna la felicitat en aquest món», afirmava, «els cristians hauríem de viure feliçment perquè la nostra vida té sentit en el Senyor, malgrat les creus, perquè totes les promeses d'amor de Déu vers nosaltres es compliran. Maria realment va ser feliç, tot i veure crucificat el seu fill, perquè va entendre que el patiment i el

dolor eren necessaris per a la salvació del gènere humà».

«La visitació», va afegir, «ha inspirat les religioses a imitar Maria visitant sense sortir del monestir, gràcies a la comunió dels sants». Per això, convidava els presents a visitar els malalts, els qui estan sols, els empresonats «pensem nosaltres a visitar els qui tenen més necessitat. No oblidem que Jesús ens preguntarà per això». No va desaproveçar l'ocasió el cardenal Martínez Sistach per parlar de la visita de Benet XVI a Barcelona el pròxim 7 de novembre: «El Papa fa un esforç amb aquesta visita i cal agrair-li-ho. L'acollirem amb afecte, amb tot el caliu de l'Ordre, agraiem el seu magisteri. Necessita el nostre afecte, companyia i pregària. Tots a la Sagrada Família amb el Sant Pare!»

El cardenal Lluís Martínez Sistach va analitzar l'homília agraint a la comunitat de saleses la seva pregària i el seu servei a la comunitat cristiana. I al mateix temps va demanar a Déu «vocacions que toquin el cor de les joves».